

A photograph of three shirtless men lying on their backs on a patterned floor. The floor is covered with small pieces of confetti or paper. One man on the left has a beard and is looking towards the camera. The man in the middle has his eyes closed and is holding a cigarette to his lips. The man on the right is looking towards the camera with a slight smile. A large wooden axe is positioned vertically on the left side of the frame. The overall lighting is warm and slightly dim.

Kinodvor. Mestni kino.

*julij
avgust
2024*

Kneecap Kneecap

Irska / Velika Britanija, 2024, 105'

od
8. avgusta

scenarij in režija Rich Peppiatt
fotografija Ryan Kernaghan
igrajo Naoise Ó Cairealláin, Liam Óg Ó Hannaidh, JJ Ó Dochartaigh, Michael Fassbender, Simone Kirby, Josie Walker
distribucija Con film

Ko belfaški učitelj JJ spozna samooklicana »izmečka« Naoiseja in Liama Óga, se rodi hip-hop trio, kakršnega svet še ni videl. Skupina Kneecap, ki repa v svoji domači irščini, kmalu postane nepričakovana glasnica gibanja za državljanske pravice. Toda trojica se mora najprej spopasti s policijo, para-vojaškimi silami in politiki, ki jih skušajo na vsak način utišati ...

V predrzni, huronsko smešni biografiji, polni seksa, drog in hip-hopa, člani irske raperske zasedbe Kneecap igrajo same sebe, da bi na svojevrsten način pozvali k zaščiti svojega maternega jezika. Dobitnik nagrade občinstva na festivalu Sundance.

»Začetek projekta sega v oktober 2019, ko sem si v Belfastu po naključju ogledal vzhajajoče zvezde hip-hopa po imenu Kneecap. Irščine, v kateri so repali, nisem razumel niti besede, ampak očitno je bilo, da zna veliko ljudi v razprodani dvorani besedila na pamet. Surova energija in pristonost, ki ju je skupina izžarevala, sta bili nesporni. Po nekaj mesecih neuspešnih poskusov, da bi jih zvalil na pijačo, so končno

popustili. Tista pijača se je nazadnje zavlekla do neke brezbožne ure naslednjega jutra. Toda odločitev je padla – posneli bomo film. Biti mora tako drzen, surov in brezkompromisen kot glasba skupine Kneecap.«

– Rich Peppiatt

»Uporniški in razgrajaški **Kneecap**, eden najbolj smešnih filmov letošnjega festivala Sundance, je vznemirljiva zgodba o boju za pravo stvar, četudi kar najbolj nekonvencionalnem.«

– Ben Pearson, SlashFilm

»Irska raperska skupina v čudovito nenevadni dokudrami pokaže sredinca britanskemu imperializmu. /.../ Film, poln neukrotljive energije, ki se širi prek meja filmskega platna, je divji, z drogami prežet slavospev svobodi, ki združuje politično težo in zabavo za množice. /.../ Če je,

kot pravi pregovor, vsaka beseda v irščini kroglja v srce zatiralca, potem fantje iz skupine Kneecap uprizorijo resnično ek-splodziven besedni rafal.«

– Carlos Aguilar, Variety

»Filmu je nedvomno usojen kultni status; nič manj ni odbit, kot sta bila v svojem času **Brata Blues** ali **To je Spinal Tap**. /.../ Imejte jih radi ali pa jih sovražite; po-anta [fantov] je, da jim resnično ni mar – sprejmite jih takšne, kakršni so. Za mnoge bo to preveč, številne druge pa bodo tako samo še bolj očarali.«

– Fionnuala Halligan, Screen Daily

»Kdaj, le kdaj bo kak film končno sprejel izziv in pokazal, da je v žanru še vedno mogoče narediti nekaj novega?! Odgovor, dragi bralci, se glasi: prav zdaj! **Kneecap** /.../ je snif ketamina v tem zelo zadržnjem svetu. Smešen, nasilen, seksi in nena-

vadnega mnenja, da so prepovedane droge nekaj naravnost fantastičnega – film naredi za žanr glasbene biografije, kar je **Trainspotting** naredil za opazovanje vlakov. V njem je toliko energije in ustvarjalnosti, da tudi takrat, ko se zateče k pozitivnim sporočilom (o ohranjanju irskega jezika in kulture), ta ne delujejo toliko kot 'sporočila', ampak bolj kot nepričakovano pozitiven stranski učinek. /.../ Peppiatt pripoveduje zgodbo zasedbe Kneecap s takšno energijo, da film praktično skače s platna. Vizualne domisljice in nepričakovani revolucionarni prebliski gledalcu preprečujejo, da bi se dolgočasil. /.../ **Kneecap** je drzen film, ki zruši vsa pričakovanja v zvezi z žanrom glasbene biografije /.../. To je dejanje čistega prestopništva, ki – čudežno – hkrati navdihuje.«

– William Bibbiani, The Wrap

Predpremiere na Filmu pod zvezdami

Drugo dejanje *Le deuxième acte*

Francija, 2024, 80'

scenarij, režija in fotografija

Quentin Dupieux

igrajo Léa Seydoux, Vincent Lindon,

Louis Garrel, Raphaël Quenard,

Manuel Guillot

distribucija Fivva

Florence bi očetu Guillaumu rada predstavila Davida, moškega, v katerega je noro zaljubljena. Toda Davida Florence ne privlači in jo skuša potisniti v objem svojemu prijatelju Willyju. Vsi štirje liki se srečajo v restavraciji z imenom Drugo dejanje.

Léa Seydoux in Louis Garrel v prvem filmu, ki ga je režirala umetna inteligenca! Absurdna komedija Quentina Dupieuxa (Daaaaaali!) je odprla letošnji festival v Cannesu.

»Lep pozdrav vsem.

Odkar je leta 2007 v kinematografije prišel moj prvi celovečerec, sem si vedno vzel čas za pogovor z novinarji in javnostjo, da bi pojasnil namere in podprl promocijo svojih filmov – kot to počnejo skoraj vsi filmski ustvarjalci na tem planetu. [...] Danes, ko **Drugo dejanje** – moj šesti film v štirih letih – odpira festival v Cannesu in prihaja v kinematografije, pa mislim, da bom raje molčal. Ne zaradi naveličnosti ali pretencioznosti, ampak preprosto zato, ker ta zelo zgovorni film s skrbno izbranimi besedami pove vse, kar želim povedati, in že sam po sebi vsebuje izjemno jasno analizo. Zato bi bilo po mojem mnenju nesmiselno poslušati režiserja in igralce, kako

parafrazirajo film, ki v realnem času pove in komentira vse. **Drugo dejanje** ne skriva absolutno ničesar!

Po drugi strani pa je trenutek, ko vam film predajamo in vam prepustimo, da o njem spregovorite z lastnimi besedami, za nas še posebej vesel in vznemirljiv. Resnično se veselimo prebiranja vaših kritik, komentarjev in žaljivk. Kot ste lahko opazili, je tole besedilo dolgočasno kot hudič; upam, da je film, o katerem govori, veliko manj dolgočasen ... Še en prepričljiv dokaz, da moram končno utihniti. Beseda je vaša!«
– Quentin Dupieux

»Otvoritveni slovesnosti, posvečeni igralkam [...] je sledil otvoritveni film o nečimrnosti igralcev. Solze samopoveličevanja je zamenjal smeh na lastni račun.

*Občutek smo imeli, kot da se Dupieux nežno norčuje iz vsega, kar je prireditev slavila: iz vzvišenosti igralskega poklica, boja proti patriarhatu, ideala krepostnega filma v srenejšem svetu ... Včeraj zvečer je **Drugo dejanje** pred predstavniki stroke tako prostodušno razgumilo omenjene teme, da se je skoraj zdelo, da gre za happening. In gotovo ni zanemarljivo dejstvo, da je Thierry Frémaux za otvoritveni večer [festivala v Cannesu] izbral film, ki se na humoren način loteva zelo aktualnih napetosti, povezanih z umetno inteligenco, gospodarsko krizo, kulturo črtanja in gibanjem #metoo.«
– Marcos Uzal, Cahiers du cinéma*

»Če se avtor filmov **Guma** in **Réalité** pretvarja, da ga zanima komedija značajev, se le zato, da bi v tej absurdni obdukciji filmske umetnosti odprl drobovje omenje-

Premiera na Filmu pod zvezdami

nega žanra in razporedil njegove organe na svoji veliki metatekstualni mizi. To je film, ki govori o filmu in se mu celo glasno smeji, kar je pravi način za odprtje canskega festivala.«

– Cyprien Caddeo, L'Humanité

»Pirandellovski film v filmu, ki se razvija kot sprevržena in nadvse zabavna priredba Truffautove **Ameriške noči**.«

– Jordan Mintzer, The Hollywood Reporter

»Dupieux alias Mr. Oizo, ki zadnje čase posname dva do tri filme na leto, se po-žviža na dramske konvencije in uživa v svojem nonšalantnem slogu, ki vzdržuje njegov kulturni status. Bojazen, da je ob statusu otvoritvenega filma Cannes prestopil v mainstream, je bila odveč.«

– Simon Popek, Dnevnik

Anselm Anselm

Nemčija, 2023, 93'

režija Wim Wenders
fotografija Franz Lustig
nastopajo Anselm Kiefer,
Anton Wenders, Daniel Kiefer
distribucija Fivia

Wim Wenders ustvari hipnotičen portret kiparja in slikarja Anselma Kieferja, povezujoč ključne trenutke umetnikovega življenja z najpomembnejšimi kraji njegove dolge kariere. Film nas potopi v svet umetnika, ki v svojem delu že več kot pet desetletij raziskuje človeško stanje ter ciklično naravo zgodovine, navdihnjen s književnostjo, zgodovino, mitologijo, politiko, religijo, znanostjo in filozofijo.

Wim Wenders nas s pomočjo vrhunske 3D tehnologije odpelje na edinstveno popotovanje skozi življenje in delo Anselma Kieferja, enega najpomembnejših nemških povojnih umetnikov.

»Z Anselmom sva se oba rodila ob koncu druge svetovne vojne – on nekaj mesecev prej, jaz nekaj mesecev pozneje. Otroštvo sva preživela v isti razdejani državi z uničeno samopodobo, polni odraslih, ki so si besno prizadevali zgraditi prihodnost, hkrati pa se obupno trudili pozabiti preteklost – ali pa so se pretvarjali, da se ni zgodila. [...] Že nekaj let sva načrtovala, da bi skupaj posnela film. [...] Ko sem končno obiskal njegov velikanski ateljejski kompleks v Barjacu na jugu Francije in videl njegova nova dela v studiu v Croissyju blizu Pariza, sem vedel, da je napočil čas za film. [...] Nikoli nisem name-

raval posneti 'biografije'. [...] Moj film poganja umetniško delo samo; to je biografija Anselmove umetnosti. S pomočjo 3D tehnologije sem gledalcem lahko omogočil, da se transportirajo v Barjac, doživijo podzemni svet, ki ga je tam ustvaril, [...] in se resnično potopijo v vesolje Anselma Kieferja. Lahko se ustavijo na osupljivi razstavi v Doževi palači v Benetkah in obiščejo različna obdobja umetnikovega življenja. [...] Po ogledu tega filma lahko rečem: bil sem v Anselmovem svetu. [...] Jezik 3D filma lahko razkrije več, kot vidimo na dvodimenzionalni sliki. 3D tehnologija je sposobna pričarati najbolj neverjetno potopitveno izkušnjo – tako telesno kot duševno. Ta jezik je po mojem mnenju zmožen poezije, toda presojajo z veseljem prepuščam gledalcu. In jezik pričujočega filma nima ničesar skupnega z mojim dosedanjim de-

lom. Našli smo ga izključno v soočenju z umetnostjo Anselma Kieferja. [...] Kaj želim, da bi gledalci odnesli od filma? Upam, da bodo pozabili na razne kategorije in mnenja; da bodo za seboj pustili vse predsodke o tem, kaj umetnost je ali kaj lahko doseže; in da se bodo preprosto prepustili dihu jemajočemu razponu tega velikega nemškega romantika, pesnika, misleca in vizionarja.»
– Wim Wenders

»Premalo režiserjev je izkoristilo sposobnost 3D tehnologije, da ustvari občutek fizične globine; še manj pa jih je izkoristilo možnost dodajanja filozofske globine. [...] V imenu 'potopitvene' umetnosti je bilo storjenih veliko grozljivih zločinov proti filmu, toda režiserjeva osredotočenost na umetniški material pripomore, da Anselm deluje 'potopitveno' v najboljšem pomenu besede: stereoskopija in iz-

jemna ostrina slike potisneta naše nosovne naravnost v fizično teksturo dela, hkrati pa nas vlečeta naprej in nazaj skozi čas. Vse skupaj je precej osupljivo in čudovito taktilno, pri čemer je pretvorba arhivskih posnetkov v 3D še posebej uspešna. Šele proti koncu v celoti dojamemo vse odmeve in motive, ki se nanizajo skozi film; vsekar si ga je vredno ogledati večkrat.»
– Catherine Bray, Variety

»Wenders na novo izumi žanr dokumentarnega filma. Mojstrovina!«
– François Forestier, L'Obs

»Ena največjih privlačnosti filma je, da nam pokaže Kieferja pri delu: to je film o genezi umniškega dela in umetnikovi virtuoznosti in slogu Clouzotove Skrivnosti Picasso.«
– Jean-Loup Bourget, Positif

Kino3Dvor

Odrešitev za začetnike

Slovenija / Italija / Hrvaška / Norveška / Srbija, 2024, 122'

scenarij in režija Sonja Proscenc
fotografija Mitja Ličen
montaža Ivana Fumić
glasba Primož Hladnik, Boris Benko (Silence)
zvok Gisle Tveito
produkcija Rok Sečen, Sonja Proscenc (Monoo)
koprodukcija Marta Zaccaron, Fabiana Balsamo, Jarle Bjørknes, Tamara Babun, Matija Drniković, Dimče Stojanovski
igrajo Aliocha Schneider, Katarina Stegnar, Marko Mandić, Mila Bežjak, Judita Franković Brdar, Jure Henigman, Kristoffer Joner, Ana Đurić, Matija Vastl
distribucija Gustav Film

V na videz popolno slovensko družino vstopi mladi neznanec Julien, ki s svojo prisotnostjo poruši krhko družinsko ravnovesje in razkrije razpoke v njihovih skrbno varovani fasadi ...

Sonja Proscenc (*Drevo*, *Zgodovina ljubezni*) **raziskuje sodobna družbena vprašanja v humorni, tragikomični reimaginaciji Pasolinijeve** Teoreme. **Svetovna premiera na festivalu Tribeca.**

»Ko sem bila otrok, nam je na cesti zgorrel avto. Iz tega otroškega spomina na automobile, ki vozijo mimo, je nastala **Odrešitev za začetnike**. Sredi kaosa in strahu mimo zgorelega avta zapelje drug avto – bleščeč, nov, z družino, ki se zdi popolna in se ne ustavi, da bi pomagala.

od
22. avgusta

Predpremiera na Filmu pod zvezdami

Kdo so ti ljudje, ki se odločijo, da ne bodo ustavili? V svojem jedru je ta film raziskovanje izolacije, ne le fizične, temveč tudi čustvene in socialne. Poglobljamo se v življenje premožne slovenske družine, ki posebej ločenost od resničnosti okolice. Sebe dojemajo kot kozmopolite, imajo prijatelje z vsega sveta, hkrati pa skrivajo strah pred bližnjimi 'navadnimi' ljudmi – ljudmi, ki jih dojemajo kot vsakdanje posameznike, katerih življenja se jim zdijo tuja in ki bi lahko prinesli kaos v njihov skrbno nadzorovan red. Živijo v mehurčku, ki je prozoren in navidezno neprepusten, enako kot steklena hiša v filmu. Ta metaforična in fizična pregrada zamejuje osnovni prostor pripovedi filma.

Odrešitev za začetnike se začne kot družbena satira, skozi katero preučujemo sodobne družbene probleme. Ven-

dar se, ko se plasti luščijo, zgodba preobrazí v raziskovanje človeškega stanja. Je brezbržnost do sveta, ki nas obdaja, naučena; simptom širše družbene patologije? Ali pa se morda bojimo soočiti s svojo lastno ranljivostjo?«
– Sonja Proscenc

Sonja Proscenc je po končanem študiju novinarstva in kulturologije sodelovala pri mednarodnih scenarističnih programih, kot je TorinoFilmLab, ter se udeležila delavnic Berlinale in Sarajevo Talents. Je soustanoviteljica produkcijske hiše Monoo. Njen prvi celovečerec **Drevo** (2014) je prejel tri vesne in nagrado Združenja filmskih kritikov v Portorožu ter gostoval na več kot petdesetih festivalih po svetu. Leta 2016 je portal *Cineuropa* Sonjo Proscenc uvrstil med osem obetav-

nih evropskih filmskih režiserk. Njen drugi celovečerec **Zgodovina ljubezni** (2018) je že v času razvoja prejel kar nekaj mednarodnih nagrad, svetovno premiero pa je doživel v tekmovalnem programu v Karlovih Varih, kjer je prejel posebno omembo žirije. Sonja Proscenc je tako postala prva slovenska režiserka celovečernega filma, nagrajena v glavnem tekmovalnem programu karkšnega od festivalov A kategorije. Oba celovečerca sta bila izbrana tudi kot uradna slovenska kandidata za oskarje. Ob omenjenih arthouse dramah se je režiserka uspešno preizkusila tudi v žanru komedije in trilerja: film **Raj** (2019) ji je prinesel vesno za najboljši kratkometražec v Portorožu, televizijska serija **Trigrad** (2022) pa več nominacij na lanskem Sarajevskem filmskem festivalu.

Joan Baez: Jaz sem hrušč Joan Baez: I Am a Noise

ZDA, 2023, 113'

režija Miri Navasky, Maeve O'Boyle, Karen O'Connor
distribucija Demiurg

Intimen dokumentarni portret, v katerem legendarna pevka in aktivistka neobičajno odkrito spregovori o svojem življenju na odru in za njim.

»Film *I...* se začne s pomenljivim citatom Gabriela Garcíe Márqueza: 'Vsak človek ima tri življenja: javno, zasebno in skrivno.' Mirno lahko zatrdimo, da dokumentarec impresivno obdela prvo komponento,

prinaša nekaj iskrenih primerov druge in omogoča bežen vpogled v tretjo.«
– Todd McCarthy, Deadline

»Joan Baez je osupljivo odkrita glede svoje dolge zgodovine terapij in včasih mučnega izkopavanja otroških izkušenj, zaradi česar ta intimni film *I...* bolj kot povzetek kariere deluje kot osebna refleksija. A tisti, ki jih zanimajo ključni umetniki kontrakturnega gibanja, bodo v filmu našli veliko zanimivega.

– David Rooney, The Hollywood Reporter

»To je surov, oseben portret pevkinega življenja v vsem sijaju in bedi. Bolj ganljivo filmskega pričevanja o Joan Baez, si ne bi bilo mogoče zamisliti. Bis, prosim!«
– Christopher Llewellyn Reed, Hammer to Nail

na sporedu

na sporedu

Motoristi The Bikeriders

ZDA, 2023, 116'

režija Jeff Nichols

igrajo Jodie Comer, Austin Butler, Tom Hardy, Michael Shannon, Mike Faist, Norman Reedus
distribucija Karantanija cinemas

Chicago šestdesetih let. Ob naključnem srečanju v lokalnem baru se Kathy usodno zaljubi v Bennyja, najnovejšega člana motoristične tolpe, ki ga vodi karizmatični Johnny. Toda v času burnih političnih, gospodarskih in družbenih preobratov se spreminja tudi klub, ki se iz zbirališča za obstrance prelevi v nevarno kriminalno združbo ...

Film Jeffa Nicholasa (**Zaklonišče**), navdihnen s fotografsko študijo chicaških motoristov Dannyja Lyona iz leta 1968, je portret testosteronske, mačistične, z bencinom zapacane in v usnje odete subkulture ameriškega Srednjega zahoda, hkrati pa univerzalna zgodba o iskanju identitete in pripadnosti.

»Gre predvsem za ameriško, moško identiteto, a če o filmu razmišljamo le v teh okvirih, zgrešimo večjo idejo. Vsi si obupno prizadevamo, da bi našli in zgradili svojo identiteto. Mislim, da je to ena najmočnejših gonilnih sil v naši družbi. Ljudi ne opredeljuje več samo njihovo delo ali kraj študija. V iskanju globlje in bolj izpolnjujoče identitete

se obračamo k spolu, rasi, kulturi in zgodovini. Zanimivo se mi zdi, da svojo identiteto zelo pogosto iščemo v raznih skupinah. *I...* Če to univerzalno misel povežemo s subkulturo, tako zapleteno, slikovito, nevarno in privlačno kot ameriška kultura motoristov, dobimo recept za film, ki bo po mojem mnenju nagovoril veliko ljudi. Knjigo Dannyja Lyona sem odkril pred dvajsetimi leti in od takrat sem z njo naravnost obseden. Osvetlila mi je zgoraj omenjene teme, poleg tega pa je bila preprosto najbolj kul knjiga, kar sem jih kdaj videl. Upam, da film ujame ta občutek in – kar je še pomembnejše – da ga bo prenesel na širše filmsko občinstvo. To je moja želja za **Motoriste**.«
– Jeff Nichols

od 28. junija

Zver La bête

Francija, 2023, 146'

režija Bertrand Bonello

igrata Léa Seydoux, George MacKay
distribucija Fivia

V bližnji prihodnosti, kjer vlada umetna inteligenca, so človeška čustva postala grozljiva. Da bi se jih znebila, mora Gabrielle očistiti svoj DNK s pomočjo naprave, ki jo vrne v njena pretekla življenja. Tam se ponovno združi z Louisom, svojo veliko ljubeznijo. Toda preplavi jo strah, slutnja bližajoče se katastrofe ...

Bertrand Bonello (**L'Apollonide, Nočni razgledi**) je film svobodno priredil po

kratki zgodbi Henryja Jamesa *Zver v džungli* (1903).

»Preplesti sem želel intimno in spektakularno, klasično in moderno, znano in neznano, vidno in nevidno. Morda spregovoriti o najbolj bolečem izmed čustev, strahu pred ljubeznijo. To pa je tudi portret ženske, ki postane skoraj dokumentarni film o igralki.«
– Bertrand Bonello

od 2. julija

Goldmanov proces

Le procès Goldman

Francija, 2023, 115'

režija Cédric Kahn

igrata Arieh Worthalter, Arthur Harari
distribucija Fivia

Cédric Kahn uprizori sojenje francoske mu levičarskemu revolucionarju Pierru Goldmanu, ki je potekalo leta 1975 v Parizu. Film je odprl sekcijo Štirinajst dni režiserjev v Cannesu in osvojil cezarja za najboljšo moško vlogo.

»Politični aktivist, oboroženi ropar, literarna ikona, otrok holokavsta ... Sojenje Pierru Goldmanu je svet zase; primer, ki je veliko večji od sodne dvorane. Smo sredi sedemdesetih let. Revolucionarni ideali prejšnjega desetletja se podirajo. Tako kot sojenje OJ Simpsonu ponuja pogled v Ameriko devetdesetih let, sojenje Pierru Goldmanu predstavlja okno v Francijo sedemdesetih. Ideale šestdesetih je zrušila družba, ki se je vrnila k imperializmu in kapitalizmu ter obrnila hrbet revoluciji. Podobno kot pri OJ Simpsonu je šlo tudi pri

Pierru Goldmanu za politizacijo pravnega primera, ki so ga zaznamovala družbena in ideološka vprašanja – in ta smo skušali raziskati v filmu. /.../ Pierra Goldmana sem odkril pred približno petnajstimi leti, ko sem prebral njegovo knjigo *Souvenirs obscurs d'un juif polonais né en France*. Ni me pritegnila Goldmanova nedolžnost, temveč njegova izjemna raba jezika: slog, dialektika, miselni proces. Pomislil sem, da je treba s knjigo nekaj narediti – na filmskem platnu.«
– Cédric Kahn

od 4. julija

Caravaggieva senca

L'ombra di Caravaggio

Italija / Francija, 2022, 120'

režija Michele Placido

igrayo Riccardo Scamarcio, Louis Garrel, Isabelle Huppert, Micaela Ramazzotti, Tedia, Vinicio Marchioni
distribucija Fivia

Italija leta 1600. Michelangelo Merisi, bolj znan kot Caravaggio, je genialni slikar, ki se upira strogim pravilom tridentinskega koncila glede upodabljanja verskih tem. Ko papež Pavel V. izve, da umetnik za svoje religiozne slike kot modele uporablja prostitutke, tatove in potepuhe, se odloči poslati po svojega najboljšega tajnega agenta ... Epska zgodovinska drama raziskuje burno Caravaggievo življenje v vseh njegovih *chiaroscuro* odenkih.

Uporniški in nemiren, pobožen in razuzdan, neodvisen in transgresiven: Caravaggio, kakršnega razkrije Michele Pla-

cido, je prekleti umetnik izjemnega talenta; rock zvezda daleč pred svojim časom; upornik brez razloga, ki se mora soočiti s posledicami lahkomišelnega življenja.

od 6. julija

Moj zločin

Mon crime

Francija, 2023, 102'

režija François Ozon

igrayo Nadia Tereszkiewicz, Rebecca Marder, Isabelle Huppert, Fabrice Luchini, Dany Boon, André Dussollier
distribucija Fivia

V Parizu tridesetih let lepo Madeleine, igralko brez denarja in talenta, obtožijo umora slavnega producenta. Toda ob pomoči mlade in brezposelne odvetnice Pauline jo oprostijo, češ da je za šlo samoobrambo. Madeleine začne novo življenje, polno slave in uspehov – dokler ne pride na dan resnica ...

François Ozon se po **8 ženskah in Gospodinju** vrača s še eno duhovito komedijo o ženskah in slavi, postavljeno v glamurozni Pariz tridesetih let prejšnjega stoletja.

»Film se mi je od nekdaj zdel umetnost laži *par excellence* – in že dolgo sem si želel povedati zgodbo o lažnem zločincu ali zločinki. Ko sem odkril igro Georges Berra in Louisa Verneuil, eno največjih uspešnic leta 1934, sem takoj vedel, da sem našel odlično izhodišče. Ohranil sem zgodovinski in politični kontekst tridesetih let, a zgodbo svobodno prilagodil, da bi odražala sodobna vprašanja o moči in nadzoru v odno-

sih med moškimi in ženskami. Poigralski sem tudi z vzporednicami med gledališčem in pravosodnim sistemom. /.../ **Moj zločin** lahko razumemo kot zadnji del trilogije, ki vključuje še **8 žensk in Gospodinjo**. Vsi trije s humorjem in glamurjem raziskujejo položaj žensk.«
– François Ozon

od 9. julija

Otroci drugih

Les enfants des autres

Francija, 2022, 103'

režija Rebecca Zlotowski

igrata Virginie Efira, Roschdy Zem
distribucija Fivia

Rachel, štiridesetletna učiteljica brez otrok, se zaljubi v Alija in močno naveže na njegovo hčerkico Leilo. Ob večerih jo spravlja v posteljo, skrbi zanjo in jo ima rada kot svojo. Toda ljubiti tuje otroke je nevarno ...

Globoko osebna, presunljiva zgodba o sodobnem materinstvu je Virginie Efira prinesla cezarja za najboljšo igralko.

»Štiridesetletna ženska brez otrok se zaljubi v očeta samohranilca. Ko skuša najti svoje mesto v njegovi družini, se zave, da bi rada ustvarila lastno. Ta običajno stranski lik, včasih le statistka, mora izginiti skupaj z ljubezensko zvezo. Zakaj ta ženska, ki doživlja nekaj na videz povsem običajnega – nekaj, kar sem izkusila tudi sama –, ni bila nikoli filmska junakinja? Želela sem preprosto posneti film, ki bi ga rada videla sama in za katerega se mi je zdelo, da bi ga morda morali videti tudi drugi.«

– Rebecca Zlotowski

Zgodba o pozni krizantemi

Zangiku monogatari

Japonska, 1939, 143'

režija Kenji Mizoguchi

scenarij Yoshikata Yoda, Matsutaro Kawaguchi po romanu Shofuja Muramatsuja in gledališki igri Sanichija Iwaye

igrajo Shotaro Hanayagi, Kakuko Mori, Kokichi Takada, Gonjuro Kawarazaki, Yoko Umemura

Japonska ob koncu 19. stoletja. Kikunosuke, posvojeni sin legendarnega igralca kabukija, se skuša uveljaviti z igranjem ženskih vlog. Toda vse bolj postaja jasno, da je na odru le po zaslugi svojega uglednega očeta. Edina oseba, ki resnično verjame v njegov talent ter ga spodbuja, naj izpopolni svojo umetnost, je družinska služabnica Otoku ...

Presunljiva melodrama Kenjija Mizoguchija predstavlja vrhunec režiserjeve zgodnje kariere.

»Mizoguchijevo zavračanje bližnjih posnetkov še nikoli prej ali pozneje (morda z izjemo filma *Genroku chushingura*) ni imelo tako zgovornega učinka; tema ženskega žrtvovanja, ki zaznamuje večino njegovih največjih del, tu dobi poseben pomen in kompleksnost.«

– Jonathan Rosenbaum, The Chicago Reader

1. julija
ob 19:00

»Film na prvi pogled govori o požrtvovalnosti in neizpolnjeni ljubezni, na globlji ravni pa s pomočjo zapleta zgolj povečuje zmago ženske, ki brani svoje človeško dostojanstvo. /.../ Je bil Mizoguchi bolj naklonjen moškim? Vsekakor se zdi do njih bolj prizanesljiv. Toda ob vsej navidezni sreči so v resnici kaznovani in v svojem zadovoljstvu delujejo skorajda idiotsko; po drugi strani pa se zdi, da ženske izžarevajo naravno dobroto.«

– Tadao Sato

»Melodrama /.../, združena z najbolj prefinjenimi filmskimi sredstvi; sentimentalnost, oplemenitena s preciznostjo.«

– Donald Richie

»Mizoguchijeva genialnost je v premišljenem in briljantnem načinu, kako se /.../ prilagaja dogajanju pred seboj, svojo senzibilnost pa pri tem ohranja nedotaknjeno. Podoben je igralcu – pravzaprav plesalcu – kabukija, ki v nepozabnih trenutkih počasi zavzema prefinjeno ekspresivno držo, jo večje zadrži in nazadnje sprostí: ta drža se imenuje mie. **Zgodba o pozni krizantemi**, hkrati vzvišena in polna življenja, bolj kakor spomenik pred nami stoji kot mie.«

– Dudley Andrew, Criterion

»Mojstrovina v najbolj dobesednem pomenu besede – dokaz, da lahko Mizoguchija postavimo ob bok najboljšim reži-

serjem v zgodovini filma. **Zgodba o pozni krizantemi** je nekakšen filmski manifest; prikaz dolgega vajeništva, težkih preizkušenj, grenke tekmovalnosti in osebnih stisk, ki pripeljejo do umetniškega preboja.«

– Richard Brody, The New Yorker

»Film, ki prekipeva od strasti, je prava najdba: strl vam bo srce.«

– Don Macpherson, Time Out

»Film ostane v spominu kot niz dolgih posnetkov v splošnem planu, ki se razvijajo s hitrostjo življenja. Njegove odmeve lahko najdemo tako v novi tajvanski kinematografiji kot drugod, a označiti ga za 'predhodnika' česar koli bi bilo reductivno; **Zgodba o zadnji krizantemi** preprosto – je.«

– Nick Pinkerton, Sight and Sound

»Mizoguchijeva umetnost je izraz vztrajnosti in nenehnega protesta proti neus-

miljenemu zatiranju. V tem smislu ima veliko skupnega s tradicionalnimi japonskimi pripovednimi žanri kot noh in naniwa-bushi, ki sta silovito represijo in trpljenje formalizirala v umetnost. Toda te formule niso mogle ujeti življenjske energije posameznikov; Mizoguchi jo uspe izraziti z upodobitvijo ljudi, ki se postavijo po robu zatiranju, bodisi družbenemu bodisi spolnemu. Mizoguchijeva umetnost je v preoblikovanju zatiralskih zunanjih razmer v neuklonljivega notranjega duha. Bil je eden izmed umetnikov, ki so s poudarjanjem posameznikove volje to tradicijo uspeli modernizirati od znotraj.«

– Tadao Sato

Film bomo predvajali v japonščini z angleškimi podnapisi. Projekt sta podprla Japonska fundacija iz Tokia (The Japan Foundation) in Veleposlaništvo Japonske v Ljubljani.

Za zamudnike

Vsako nedeljo ob 19:00

7. julija
ob 19:00

Pošast Kaibutsu

Japonska, 2023, 127'

režija Hirokazu Koreeda
glasba Ryuichi Sakamoto
igrajo Sakura Ando, Eita Nagayama, Soya Kurokawa, Hinata Hiragi, Yuko Tanaka
distribucija Fivia

Ko mati ugotovi, da je za sinovo zaskrbnjujoče vedenje odgovoren učitelj, odvihra v šolo in zahteva pojasnilo. A šele ko se zgodba odigra iz vseh treh perspektiv – matere, učitelja in otroka –, se pred nami postopoma izriše resnica ... V filmu, ovenčanem z nagrado za najboljši scenarij v Cannesu, se z našimi prepričanji in pričakovanji mojstrsko poigrava eden velikih filmskih humanistov Hirokazu Koreeda (**Tatiči**).

»Pošast /.../ je puzzle, ki se kvazirašomonsko in izmuzljivo razvzlava skozi Saori-

jine, Horijeve in Minatove oči in ki prikazuje postresnični, postpolitični svet, v katerem so vsi sumljivi, v katerem ni nihče povsem nedolžen, v katerem vsi nekaj prikrivajo, v katerem vsem percepcijo diktirajo in krivijo nepredelane travme, v katerem vsi zlahka postanejo destruktivni (in avtodestruktivni), v katerem vsi vedno tvegajo, da bodo narobe razumljeni. Reakcije so vedno pretirane, vsi so vnaprej krivi, trač je vedno že izstreljen, trol je vedno pripravljen. Nesporazum je tu neizbežen. Vse je na hitro, brez konteksta, vsi imajo prav, vsi lažejo in manipulirajo, tudi otroci, če hočejo preživeti in če nočejo zamuditi vlaka. Vsi so prepričani, da so žrtve. In vseeno je, kaj se je zares zgodilo. Vsak ima priložnost, da postane pošast. Otrokom ni lahko – nekako morajo utajiti in prikriti strah, da v tem svetu ne bodo nikoli srečni. ZA+«

– Marcel Štefančič, jr., Mladina

»Film, ustvarjen z veliko moralno inteligenco in človečnostjo.«

– Peter Bradshaw, The Guardian

14. julija
ob 19:00

Železni krepnelj The Iron Claw

ZDA / Velika Britanija, 2023, 132'

režija Sean Durkin
igrajo Zac Efron, Jeremy Allen White, Harris Dickinson, Maura Tierney, Holt McCallany, Lily James
distribucija Fivia

»Odkar sem bil otrok, so ljudje govorili, da je moja družina prekleto. Mama nas je hotela zaščititi z Bogom. Očka nas je skušal zaščititi z roko borbo. Rekel je, da če bomo najbolj trdoživi, najmočnejši, nas ne bo moglo nič prizadeti. Verjel sem mu. Vsi smo mu verjeli.«

Tragična resnična zgodba o bratih Von Erich, ki so se v zgodnjih osemdesetih letih pod vodstvom gospodovalnega očeta zapisali med legende profesionalne rokoborbe.

»Železni krepnelj je film o družini, o očetih in sinovih, o bratih. O iskanju ljubezni in o tem, kako se naučiti imeti rad samega sebe takšnega, kakršen si. O boju proti omejenemu pojmovanju moškosti. O lovu na slavo in iluzijah o uspehu. O medgeneracijskih konfliktih in preizpraševanju našega privzgojenega pogleda na svet, da bi našli novo, upanja polno prihodnost. Film slavi samoodkrivanje, tovarštvo, bratstvo ter zlate čase ameriške rokoborbe.«

– Sean Durkin

»Družina Von Erich, ki jo hoče 'kralj' pred neoliberalno zaroto zaščititi z biblično utrjenimi neoliberalnimi prijemi, je družina, ki zna živeti le tako, kot živi. Ne more se izmuzniti svoji usodi, svojemu prekletstvu, tako da postane ekstaza one slovitte tebanke kraljeve družine – in Sean Durkin, ki je pred leti debitiral s sijajnim psihotrikerjem **Martha Marcy May Marlene** (iz sekte se nikoli zares ne vrneš!), je njen Sofoklej-Evipid-Ajshil. ZA«

– Marcel Štefančič, jr., Mladina

21. julija
ob 19:00

Kri moje ljubezni Love Lies Bleeding

Velika Britanija / ZDA, 2024, 104'

režija Rose Glass
igrajo Kristen Stewart, Katy O'Brian, Ed Harris, Jena Malone, Anna Baryshnikov, Dave Franco
distribucija Fivia

1989. Bodybuilderka Jackie se na poti na tekmovanje v Las Vegasu ustavi v majhnem puščavskem mestu. Tam spozna Lou, zadržano vodjo lokalne telovadnice, in dekleti se v trenutku strastno zaljubita. Toda njuna romanca uide izpod nadzora, ko se Jackie zaplete z Loujino družino ... S steroidi naphana in s krvjo prepojena zgodba o ljubezni in maščevanju. Nasilen, mračno humoren in seksi kvirovski triler z bombastičnim finalom.

»Kri moje ljubezni je film, ki bo navdušil predvsem žanrske sladokusce, vendar ne gre spregledati, da je v njem tudi veliko pomembnih družbenokritičnih prvin in da skorajda z vsakim kadrom ambiciozno ruši stereotipe ter si drzne iti dlje, kot so šli tovrstni filmi pred njim.«
– Gaja Pöschl, Radio Slovenija

»Filmi noir se običajno dogajajo v velikih mestih /.../, toda ko noir preplavi kako zakotno, prašno, pozabljeno vukojebino, dobimo **Krvavo preprosto**, **Modri žamet**, **Divje v srcu**, **True Romance**, **Preprost načrt**, **Bound in Red Rock West** – in ekstatični **neonoir Kri moje ljubezni**, ki ga je posnela **Rose Glass**, avtorica briljantnega šokerja **Saint Maud**, posrka vso patološkost, vso obsedenost, vso paranojo, vso halucinantnost, vso kompulzivno seksualnost teh filmov ter jim doda svojo vizijo ženskega opolnomočenja. ZA+«
– Marcel Stefančič, jr., Mladina

»Kako se že glasi tisti /.../ kliše, ki ga uporabljajo v filmskih studiih? 'Jebi povprečnost, bodi legenda!'«
– Bilge Ebiri, Vulture

28. julija
ob 19:00

Spomin Memory

Mehika / ZDA, 2023, 100'

režija Michel Franco
igrata Jessica Chastain, Peter Sarsgaard
distribucija Fivia

Ljubezenska zgodba o ženski, ki ne more pozabiti, in moškem, ki se ne more spomniti ... Sylvia živi preprosto in urejeno življenje: hčerka, služba, srečanja anonimnih alkoholikov. Vse pa se obrne na glavo, ko ji nekega večera s srednješolske obletnice domov sledi Saul ... Film Michela Franca (**Novi red**, **Sončni zaton**) je Petru Sarsgaardu prinesel nagrado za najboljšega igralca v Benetkah.

»Želel sem posneti film o ljudeh, ki so se zaradi nekega razloga znašli na robu družbe. Njihova nezmožnost – ali nepripravljenost –, da bi se prilagodili pričakovanjem, pogosto izvira iz do-

godkov, ki obstajajo le v njihovem spominu. Toda včasih jim prav ta marginalizacija omogoči pobeg pred sencami preteklosti; ponudi jim priložnost, da si ustvarijo življenje v sedanosti. Film **Spomin** sprašuje, ali je tem sencam resnično mogoče ubežati.«
– Michel Franco

»**Spomin** je sublimna vrnitev k /.../ tradiciji ljubezenskega filma, ljubezenska zgodba za dobo #metoo – dobo, v kateri ženske in moški ne morejo več nastopati v isti ljubezenski zgodbi. Razen če si priznajo, da ne vedo vsega. Ta film pokaže, da je prav doba po #metoo narejena za velike ljubezenske zgodbe, saj nikoli prej ni bilo tako težko, tako nemogoče ljubiti. Zlaj vemo, da je bila velika večina žensk na svetu vsaj enkrat zlorabljenih in jih sleherno srečanje z moškim lahko retravmatizira. Nihče se ne more več pretvarjati, kako napeti so današnji odnosi med spoloma – razen če ima demenco. Mojstrovina /.../«

– Ivana Novak, MMC RTV SLO

4. avgusta
ob 19:00

Daaaaaali! Daaaaaali!

Francija, 2023, 77'

režija Quentin Dupieux
igrajo Anaïs Demoustier, Gilles Lellouche, Édouard Baer, Jonathan Cohen, Pio Marmai, Didier Flamand, Romain Duris
distribucija Fivia

Mlada francoska novinarka se vedno znova sestaja s Salvadorjem Dalijem, da bi o njem posnela dokumentarni film, toda projekt kar noče steči ... Francoski mojster absurda Quentin Dupieux (**Drugo dejanje**) se poklanja svojemu idolu v igrivi in nepredvidljivi »ne-biografiji«, ki pokaže, da je bila Dalijeja največja umetnina njegova osebnost.

»Zgodba mora imeti začetek, sredino in konec, vendar ne nujno v tem vrstnem redu,‘ je dejal Godard, toda **Daaaaaali!**

gre še korak naprej, saj ponudi tri začetke, šest sredin in štiri ali pet koncev, od katerih nobeden ni tam, kjer bi moral biti, a so hkrati vsi na pravem mestu. /.../ Film, ki bi ga Buñuel zagotovo cenil. /.../ Očarljivo!«
– Jessica Kiang, Variety

»Sanje postanejo ovinki, motnje v zgodbi, razkrivajo in zakrivajo, nato pa se spet spremenijo v sanje. Tudi šale postanejo sanje. Vse je šala, sen, motnja, iluzija. Vse je skrajno resno in hkrati povsem nesmiselno – toda nesmiselnost je globoka, igrivost pa povsem resna. Ali pa tudi ne. Kot bi Luis Buñuel režiral scenarij Monty Pythonov.«
– John Bleasdale, Sight and Sound

»V času, ko je vsak drugi film prestiža in ugleda lačna biografija, smo lahko srečni, da imamo Quentina Dupieuxa, plodovitega, resnega in trapastega režiserja, ki je kot ustvarjen, da žanr sesuje v prah.«
– Alistair Ryder, The Film Stage

11. avgusta
ob 19:00

Ne pričakujte preveč od konca sveta Nu aștepta prea mult de la sfârșitul lumii

Romunija, 2023, 143'

režija Radu Jude
igrajo Ilina Manolache, Ovidiu Pîrșan, Nina Hoss

Angela, preobremenjena in premalo plačana asistentka produkcije, se po naročilu multinacionalke vozi po Bukarešti, da bi našla kandidate za nastop v videu o varnosti pri delu ... Film romunskega provokatorja Raduja Judeja (**Nesrečni fuk ali Nori pornič**) je groteskna satira o korporativnem pohlepu, izkoriščanju delavcev, hysteriji družabnih omrežij in brezsrarni mizoginiji. Posebna nagrada žirije v Locarnu.

»Tole je resnična zgodba iz arhivov: Ceaușescuja prosijo za pomilostitev več ljudi, obsojenih na smrt. Aparatčik, ki jih zagovarja, predstavi njihove primere in začne razlagati, kako so se pokesali, kako so ponotranjili marksistično-leninistične vrednote in tako naprej. Ceaușescu ga prekine: 'Dobro, nehajte s propagando.' In podpiše. Torej: da, propagando je mogoče ustaviti.«
– Radu Jude

»Divje radikalna, utrujajoča, šokantno ponavljajoča se, briljantna romunska mojstrovina, v kateri se srečata Godard in Harmony Korine /.../. Na koncu filma sem bil dokaj prepričan, da mi ni bil všeč, naslednje jutro pa sem se zbudil čisto navdušen. Trpimo za film! Včasih je vredno!«
– John Waters, Najboljši filmi leta 2023, Vulture

V sodelovanju s festivalom FeKK.

18. avgusta
ob 19:00

Leilini bratje Baradaran-e Leila

Iran, 2022, 169'

režija Saeed Roustaei
igrajo Taraneh Alidoosti, Navid Mohammadzadeh, Payman Maadi, Farhad Aslani, Mohammad Ali Mohammadi, Saeed Poursamimi
distribucija Fivia

Leila je vse življenje posvetila skrbi za svoja starša in štiri brate. Medtem ko se bratje le s težavo prebijajo iz meseca v mesec, Leila kuje načrt, kako bi jih rešila pred na videz neizogibno usodo ... Hitro tempirana, nepričakovanih preobratov polna drama o družini, ki se obupano skuša otresti dušечеlega bremena tradicije, patriarhata in finančne krize. Nagrada FIPRESCI v Cannesu.

»Literarna arthouse žajfnica v najboljšem možnem smislu; film, v katerem sta vsak kader in vsaka vrstica dialoga preračunana do popolnosti; s tiste vrste prepričljivo kompleksnim zapletom – polnim vedno novih razkritij, razporejenih kot majhna darilca –, ki gledalca drži v napetosti od prvega do zadnjega kadra. /.../ Pravi presežek je scenarij, vijugast in živahen nabor epskih pogovorov in paradoksalnih preprirov, prignanih do čustvene in pripovedne perfekcije. /.../ Izjemno!«
– David Jenkins, Little White Lies

»Mogočna, razburljiva družinska drama v italijansko-ameriškem slogu, s silovitimi igralskimi nastopi, spektakularnim poročnim prizorom in pridihom Viscontijevega filma *Rocco in njegovih bratje* ter Coppolovega *Botra*. V jeznem in bolečem medsebojnem obtoževanju pa je celo nekaj Arthurja Millerja.«
– Peter Bradshaw, The Guardian

25. avgusta
ob 19:00

Šepet nežne ulice If Beale Street Could Talk

ZDA, 2018, 119'

režija Barry Jenkins
igrata KiKi Layne, Stephan James
distribucija Con film

Mlad in zaljubljen par pričakuje prvega otroka, ko on zaradi domnevnega posilstva nenadoma pristane za zapahi ... Barry Jenkins (**Mesečina**) je s priredbo istoimenskega romana Jamesa Baldwin-a ustvaril še en pretanjen in presunljiv portret temnopolte Amerike, tokrat umeščen na ulice Harlema sedemdesetih let. Oskar za najboljšo stransko igralko in nominacija za najboljši prirejeni scenarij.

Ob stoletnici rojstva Jamesa Baldwin-a

»Šepet nežne ulice sem izbral, ker menim, da ta roman bolj kot katerokoli drugo delo predstavlja popolno mešanico Baldwinove dvojne obsesije z romantično ljubeznijo in družbeno kritiko; ker gre za prikaz ljubezni, ki je tako čuten, kot je ostra njegova kritika sistemske krivice.«
– Barry Jenkins

»Beale v New Orleansu je ulica, kjer so se rodili moj oče, Louis Armstrong in jazz. Vsak črn človek, ki se je kdaj rodil v Ameriki, se je rodil na ulici Beale, v črnski soseski tega ali onega ameriškega mesta, pa naj bo to Jackson v Misisipiju ali Harlem v New Yorku. Ulica Beale je naša zapuščina. Moj roman se spopada z nezmožnostjo in hkrati možnostjo, absolutno nujnostjo, da tej zapuščini podelimo glas. Ulica Beale je glasna ulica. Na bralcu je, da iz udarjanja bobnov razbere pomen.«
– James Baldwin

25 let Aerowavesa Aerowaves at 25

Enya Belak, Velika Britanija / Hrvaška / Slovenija / Italija / Grčija, 2022, 58'

Dokumentarec se potopi v zgodovino pionirske plesne mreže Aerowaves ter osvetljuje njeno edinstveno vlogo pri razvoju sodobnega evropskega plesa. Film vsebuje arhivske posnetke s festivalov, poglobljene intervjuje z ustanovitelji in umetniki ter čudovito posnete plesne nastope, ustvarjene posebej za film.

»Leta 1996 je John Ashford ustanovil Aerowaves in tako ustvaril eno najbolj inovativnih plesnih mrež v Evropi. Dokumentarec je v mnogih pogledih poklon njemu in njegovi zapuščini. Mreža Aerowaves zame in za druge v plesni skupnosti uteleša drznost pri raziskovanju neznanega. [...] S filmom želim mladim ustvarjalcem ponuditi iskrico

upanja in jim pokazati, da je vedno mogoče iti naprej. Po Johnovi smrti leta 2023 mi v misli prihajajo besede našega kolega Sanjoya Roya: 'Če se zgodovine običajno spominjamo po njenih glavnih akterjih, je John delal na drugem koncu: pri vstopni točki. Vrednosti ni prepoznal le v redkih posameznikih, ki so dosegli javno priznanje, ampak tudi v morju tistih, ki ga niso.' Tudi njim stojim ob strani. Vsak, tudi najmanjši val, spremeni obalo, je nekoč dejal.«
– Enya Belak

Projekcija bo potekala v okviru mednarodne konference daCi – Dance and the Child International in v sodelovanju z Mednarodnim festivalom dokumentarnega filma DOKUDOC.

od 19. do 24. avgusta
FekK v Kinodvoru

Jubilejna deseta izdaja festivala FekK bo v prazničnem vzdušju predstavila pester program s podnaslovom *To ni faza / It's Not a Phase*. Osrednji poudarek bo tradicionalno posvečen mednarodnemu in domačemu tekmovalnemu programu ter predstavitvi aktualnih kratkometražnih produkcij iz širše regije. Festivalski program bodo v znamenju teze, da tudi kratki film ni zgolj faza, dopolnjevali številni tematski, avtorski, arhivski in drugi kurirani programski sklopi, strokovni programi in družinja. Več na www.fekK.si.

8. julija
ob 20:30

11. 7. – 3. 8. 2024, 21:30

Ljubljanski grad / Ljubljana Castle

FILM POD ZVEZDAMI
UNDER THE STARS

PREDPRODAJA VSTOPNIC OD 27. JUNIJA.

Poletni počitniški program

Filmi aktualne sezone še zadnjič na sporedu. Med tednom dopoldan ter ob sobotah in nedeljah. Za počitniške skupine in za izven.

28. 6. ob 10:00, 29. 6. in 13. 8. ob 10:00

Vrvež v moji glavi 2

Kelsey Mann, 96', sinhronizirano, **9+**
Naredimo prostor za nova čustva. Nadaljevanje animirane uspešnice **Vrvež v moji glavi**.

2. 7. ob 10:00, 17. 7. ob 10:00, 6. 8. ob 10:00, 17. 8. ob 16:30 in 30. 8. ob 10:00

Nina in ježeva skrivnost

Jean-Loup Fellicoli, Alain Gagnol, 77', sinhronizirano, **7+**
Barvita in napeta animirana detektivka, v kateri iznajdljiva otroka skrivaj rešujeta težave. Vsak otrok brezplačno prejme istoimensko knjižico.

6. 7. ob 16:40, 24. 7. ob 10:00 in 28. 8. ob 10:00

Preprosto super

Rasmus A. Sivertsen, 76', sinhronizirano, **6+**
Moramo res biti vsi super – ali pa je dovolj, da smo preprosto to, kar smo? Zgodba sodobnega časa o tem, kako se otroci soočajo s pričakovanji staršev in okolice.

10. 7. ob 10:00 in 20. 7. ob 16:15

Šola čarobnih živali 2

Sven Unterwaldt Jr., 103', sinhronizirano, **7+**
Prisrčna pustolovščina, postavljena v nenavadno šolo, kjer otroci postanejo del čarobnega sveta živali.

1. 7. ob 10:00 in 13. 7. ob 16:45

Roza in Kamena škratinja

Karla Nor Holmbäck, 75', sinhronizirano, **5+**
Slikovita in topla pripoved o prijateljstvu, pogumu, zvestobi in drugačnosti.

3. 7. ob 10:00, 8. 7. ob 10:00, 3. 8. ob 17:15

Široko in Kraljestvo vetrov

Benoît Chieux, 75', sinhronizirano, **6+**
Nežka, sosedka štiriletne Julije in osemletne Karmen, piše otroške knjige, ki se dogajajo v domišljijem svetu Kraljestva vetrov.

7. 7. ob 16:45

Detektiv Tabo in primer nosoroga

Mara Eibl-Eibesfeldt, 97', v angleščini s podnapisi, **8+**
Tabo in prijatelji raziskujejo primer preminulega nosoroga. Napeta afriška poletna detektivka!

14. 7. ob 16:45 in 7. 8. ob 10:00

Dancing Queen

Aurora Gossé, 92', v norveščini s podnapisi, **8+**
Ganljiv družinski plesni film o sledenju lastnim sanjam. Vsak otrok brezplačno prejme istoimensko knjižico.

Poletni počitniški program

21. 7. ob 17:00

Ris

Laurent Geslin, 82', v francoščini s podnapisi, **8+**
Življenje ene najbolj skrivnostnih evropskih živali spoznavamo skozi zgodbo o odrasčanju družine mladih risov v osrčju gorskega masiva Jure.

27. 7. ob 17:15 in 30. 7. ob 10:00

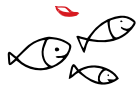
Dunja in princesa iz Alepa

Marya Zarif in André Kadi, 72', sinhronizirano, **7+**
Osupljivo čustveno in vizualno popotovanje v Sirijo skozi pripoved šestletne deklice Dunje. *Vsak otrok brezplačno prejme istoimensko knjižico.*

28. 7. ob 17:30

Čarobna prijateljstva

32', brez dialogov, **3+**
Izbor šestih kratkih animiranih zgodb o srčnih in nenavadnih prijateljstvih, ki se včasih znajdejo na preizkušnji.

4. 8. ob 16:30

Dekle in jaguar

Gilles de Maistre, 100', v angleščini s podnapisi, **9+**
Zgodba o neverjetnem prijateljstvu med deklico in črnim jaguarjem v osrčju Amazonije.

10. 8. ob 16:15

Dnevnik Pauline P.

Neven Hitrec, 96', sinhronizirano, **7+**
Pogumna in duhovita Paulina vsakomur pove svoje mnenje in najde rešitev za vsako težavo.

11. 8. ob 16:45

Robotove sanje

Pablo Berger, 101', brez dialogov, **12+**
Animirani film brez besed naslika barvito in toplo pripoved o pomenu prijateljstva in njegovi krhkosti. Nominiranec za oskarja in prejemnik številnih najpomembnejših nagrad za najboljši animirani film.

18. 8. ob 17:00

Kiti, varuhi planeta

Jean-Albert Lièvre, 82', sinhronizirano, **7+**
Čudovito posnet dokumentarni film je hvalnica lepoti, inteligenci in veličastnosti kitov.

21. 8. ob 10:00

Zvernice iz gozda Hokipoki

Rasmus A. Sivertsen, 75', sinhronizirano, **4+**
Lutkovni muzikal ali basen, ki nas stalgično spomni na **Zvernice iz Režije**.

Kinodvor. Kinobalon.

program za otroke in mlade

Kinobalon na spletnem Kinodvoru

Na spletni strani online.kinodvor.org je na voljo vrsta kakovostnih celovečercov za otroke različnih starosti. Zbirko filmov vsak mesec dopolnimo z novimi naslovi.

od 1. julija

Detektiv Tabo in primer nosoroga (Mara Eibl-Eibesfeldt, 97', **8+**).

vsako prvo sredo v mesecu ob 13:00

Kino v penicah: za starše z dojenčki

Oglejte si film z rednega sporeda na projekciji, ki je prilagojena tako, da nas lahko obiščete skupaj z dojenčkom.

3. julija bo na sporedu film **Črni čaj** (Abderrahmane Sissako, 2024, 110'),

7. avgusta pa film **Joan Baez: Jaz sem hrušč** (Miri Navasky, Maeve O'Boyle, Karen O'Connor, 2023, 113').

Klub Kinobalon

Člani Kluba Kinobalon gledajo filme ceneje – cena klubske vstopnice za program Kinobalona znaša 3 € –, prejemajo redna obvestila o programu in imajo prednost pri udeležbi na ustvarjalnih delavnicah, kadar je število prijavljenih omejeno. Višina članarine je 15 €.

FeKK - mednarodni festival kratkega filma

FeKKids: Dolgo vroče poletje

FeKKids: Long Hot Summer

različni avtorji, 55', slovenski podnapisi, 8+

Filmi prikazujejo, kako otroci na različnih koncih sveta preživljajo poletje, v duhu mladostniškega poguma, upora in ostalih izzivov, ki pridejo z odrasčanjem. Zaplavajte še enkrat in z navihanimi protagonisti zaključite dolgo, vroče poletje.

Kratek film o otrocih

A Short Film About Kids

Ibrahim Handal, Palestina
Štirje otroci iz begunskega taborišča v Betlehemu se odločijo prvič v življenju obiskati morje.

24. avgusta
ob 16:00

Poletje 96 *Été 96*

Mathilde Bédouet, Francija
15. avgusta Paul, njegova družina in prijatelji prirejajo tradicionalni piknik na otoku Callot, a jih ujame plima.

Rizoo *Rizoo*

Azadeh Navai, Iran
Osemletna Iranka Rizoo se sooča s težko dilemo: naj se na poletni šolski sliki pojavi s hidžabom ali ne.

Smrt bikiniju! *À mort le bikini!*

Justine Gauthier, Kanada
Desetletna Lili se upre, ko jo starši prisilijo, da obleče zgornji del bikinija, čeprav je vedno plavala zgoraj brez.

26. – 29. 8. 2023, 21:00

Vstop prost

Letni Kinodvor na Kongresnem trgu

Ponedeljek, 26. 8.

Na pristaniški obali

On the Waterfront, Elia Kazan, 1954

Na sončni strani ceste

Matjaž Klopčič, 1959

Torek, 27. 8.

Vreli asfalt

Classe tous risques, Claude Sautet, 1960

Sreda, 28. 8.

Zapisano v vetru

Written on the Wind, Douglas Sirk, 1956

Četrtek, 29. 8.

Pariz, Teksas

Paris, Texas, Wim Wenders, 1984

Projekcija je brezplačna za člane Kluba Kinobalon. Prevzem vstopnic je mogoče pri blagajni Kinodvora.

septembra v
Kinodvoru

Moja najljubša torta (Maryam Moghadam, Behtash Sanaeeha). **Jutri je še en dan** (Paola Cortellesi). **Stari hrast** (Ken Loach). **Otok v Ljubljani: Tukaj** (Bas Devos), **El eco** (Tatiana Huevo), **Bežna srečanja** (Kira Muratova). **Festival migrantskega filma. Die letzte Chance** (Leopold Lindtberg). **Stoletnica rojstva Marcella Mastroiannija: Giorni d'amore** (Giuseppe De Santis). **Ponedeljki. Japonski trojček: Goli otok** (Kaneto Shindo), **Ožigosan za umor** (Seijun Suzuki), **Pale Flower** (Masahiro Shinoda). **Za zamudnike: Radikal** (Christopher Zalla), **Izzivalci** (Luca Guadagnino), **Ljuba Gloria** (Marie Amachoukeli). **Kinobalon: Igrišča ne damo** (Klemen Dvornik).

100 | **Kinodvor.**
15 | **Mestni kino.**

Blagajna se odpre eno uro pred prvo predstavo.
Vstopnice so na voljo tudi na spletu.

Informacije: 01 239 22 17, blagajna@kinodvor.org

Javni zavod Kinodvor, Kolodvorska 13, 1000 Ljubljana
01 239 22 13, info@kinodvor.org, www.kinodvor.org

Ustanoviteljica

Mestna občina
Ljubljana

Pokrovitelj Kinodvora

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO